

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Petri Chrysologi Archiepiscopi Ravennatis, viri
eruditissimi atque sanctissimi, Sermones In Evangelia De
Dominicis & festis aliquot solemnioribus totius anni,
insignes & peruetusti**

Petrus <Chrysologus>

Lvgdvni, 1623

De eadem, Sermo CLI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50232](#)

vnde hæc Christus impleturus vir, infans mortem distulit, non fugit. Denique fugam eius non de periculi metu, sed de Prophetiæ venisse mysterio Euangelista asserit, sic dicendo. *Accipe puerum & matrem eius, & fuge in Ægyptum.*

Et post: Ut impleretur quod dictum est à Domino per Prophetam dicentem: Ex Ægypto voca-

Osee 11. ui filium meum. Christus ergo fugit, ut staret legis ve-

Luc. 24. ritas, Prophetiæ fides, Psalmistæ testimonium, dicen-

te ipso domino: Necesse erat impleri omnia quæ scripta sunt in lege Moyisi, & Prophetis, & Psalmis

de me. Christus fugit nobis, non sibi: Christus fu-

git, ut dispensata temporibus sacramenta seruaret;

Christus fugit, ut futuris virtutibus, & perfidis ma-

teriam tolleret excusandi; & credituris fidei fiduciam

largiretur, quia in persecutione melius est fugere, quæ

Mat. 14. negare. Denique Petrus, quia fugere noluit, abnega-

uit: Ioannes ne abnegaret, aufugit.

De eadem, Sermo C L I.

*Math. 2. H*odierna lectio mouit corda, concussit viscera,
stupere fecit auditum. Ecce, inquit, Angelus domini
apparuit Ioseph in somnis, dicens: Surge, accipe puerum
& matrem eius, & fuge in Ægyptum. Cui nacenti vir-
ginitas non resistit, non obuiat ratio, contradicit
natura, potestas quæ, quæ vis, quod discrimin præua-
leret, ut compelleretur ad fugam. *Accipe puerum &*
matrem eius, & fuge in Ægyptum. Reuerentius diceret,
vade in Ægyptum, ut esset profectio, non fuga: vo-
luntas, non necessitas: iudicium, non metus: huma-
num saltem, si non diuinum: at nunc mandatur fuga,
mandatur cœlitus, mandatur per Angelum, ut videa-
tur cœlum timor ante tenuisse, quam terram. *Ac-*
cipé puerum & matrem eius, & fuge in Ægyptum. In
Ægyptum, fuge a tuis ad extraneos, ad sacrilegos à
sanctis,

sanctis, à templo tuo ad dæmonum fana: ad idolorum patriam è regione sanctorum. Sic Iudææ non sufficit latitudo, sic angustatur sæculi diffusa possessio, non capit secretum templi, sacerdotum turba non suscipit, non abscondit numerositas inuestigabilis cognatorum, ut ad deitatis latebras profana Ægyptum conducatur, sic res vrget, si non vacat intueri verecundiam virginis, laborem matris, sexus pudorem, periculum in Ioseph, longinquitatis fatigationem, exitium totius domus, & quod his durius, Iudæos peregrinaturos in Gentibus: quibus nec ipsa est communio, imo est profundum legis transgressione naufragium. O quam durum est peregrinatio etiam inter ciues, fratresque sapit quid sit sua domus, qui sentit alienam, & ubi est illud: Do- *Psal. 89.*
mine, refugium factius es nobis? Et, Deus noster re- *Psal. 45.*
fugium & virtus? Si refugium fugit, si timet virtus,
si præsidiū migrat, quæ vita, quæ spes, quæ securitas,
quod munimen. Eliæ contra insidias liberi Regis, vi- *3. Re. 17.*
dua vna sufficit: Christo contra Herodis captiui mi- *4. Reg. 1.*
nas Iudæa tota non sufficit. Elias missos ad se cœlesti
igne consumit, Christus sola fuga fit saluus? Hucusque fugæ Christi querimonias exaggerasse sufficiat.
Fratres, quod fugit Christus, fuit mysterij, non timoris: fuit liberatio, non periculum creatoris: diuinæ
virtutis fuit, non fuit fragilitatis humanæ: non fugit propter authoris mortem, sed fugit propter sæculi vi-
tam. Nam qui mori venerat, quare fugeret mortem?
Christus totam nostræ salutis occiderat, si se parvulū permisisset occidi. Christus venerat, ut quo^s
præceptis docuerat, firmaret exemplis: & ipse faceret
quæ facienda mandauerat: & visu probaret possibi-
lia, quæ impossibilia videbantur auditu. Venerat ut
mundo notitiam suæ deitatis infunderet: & humani

generis ignorantiam auferret. Venerat ut pigra mortalium corda ad fidem virtutibus excitaret. Venerat diabolum publico superare conflictu: ut ab omnibus & diuino vinceretur iussu, & humano prosterneretur exemplo. Venerat praesentiæ suæ promissa persoluere, ut quibus scire se dederat, concederet se videre. Venerat, ut veniret Iudæus de contemptu legis. Venerat introducere ad fidem gentes. Venerat eligere Apostolos doctores orbis, eosque cœlestibus implere doctrinis, munire virtutibus, armare signis, ut signis edomarent feros, sanarent virtutibus infirmos, doctrinis dociles edocerent: & ad summum, venerat mortem perdere moriendo, penetrando inferna disoluere, resurgendo sepulchra referare, ascendendo ad cœlos cœlestibus donare terrenos. Omnia hæc utique periissent nobis, si Christus cum esset in cunabulis, non fugisset. Sed auditor dicas, cum posset aliter, quare tantis, quare talibus summis iniuriis? Quare? Primum, quia neque sine homine poterat saluari homo: neque sine humanis iniuriis iniuriæ humanae poterant amputari: causam suam facit, qui alterius vult cauere: qui non compatitur, amputare non potest passiones. Christus nos in se suscepit, ut se daret nobis: pertulit passiones nostras, ut nostras tolleret passiones. Hinc est, quod Christus fugit, ut nostras fugas in persecutionibus temperaret. Martyr comprehensus debet tenere constantiam, non comprehensus debet fugere persequentem: ut & persecutori indulget resipisciendi tempus, & sibi tempus non auferat supplicandi, dicente domi-
Mat. 10. no: Si vos persecuti fuerint in hac ciuitate, fugite in aliam. Persecutorem qui prouocat, facit: corrigit qui declinat. Fugere debemus ergo, prouocare non debemus, si saluari persecutores nostros voluinus, pro quibus

quibus præceptum est nos orare. Orate, inquit, pro *Mat. 15.*
persequentibus vos. Orandum est, fugiendum est, ut
& ille qui per ignorantiam furit, sanetur, & ille qui
patietur, de patientia palmam subeat, non subeat de
temeritate discrimen. Fratres, si Paulum Martyres
non fugissent, Paulum non fecissent. Hoc faciendum
docuit Christus: hoc nobis reliquit exemplum, ut
fugiente domino fugere indignum non putet seruus.
Et alia est causa quod fugit Christus, quod infans tē-
pus suæ distulit passionis, quod crucem supra trice-
simum annum vitæ corporalis ascendit: ut qui ad
vitam perfectum hominem fecerat, perfectam repa-
raret in vitam: & qualém terris dederat, talem red-
deret cœlo. Et quod ad Aegyptum fugit, aliam pro-
cedit ad causam. Fugit ad Aegyptum, ut perfidiam
Iudæorum per fidem gentium castigaret: nam domi-
num suum quem Iudea fugauerat, Aegyptus obsequé-
ter accepit, ut Ecclesiam Synagogæ, Iudeis Gentes
anteponendas in fide suam panderet per figuram.

De infantium nece, Sermo C L II.

*Qui non recte tamen D. Seueriani titulo cir-
cumfertur.*

Zelus quo tendat, quo prosiliat liuor, inuidia quo
feratur, Herodiana hodie parefecit immanitas:
quæ dum temporalis regni æmulatur angustias, æ-
terni regis ortum molitur extinguere, sicut ait E-
uangelista: *Tunc Herodes videns, quia illusus esset à ma-* *Mat. 2.*
gis, iratus est valde: & mittens, occidit omnes pueros qui
erant in Bethlehē & in omnibus finibus eius. Videns, quia
illusus esset à Magis: dolet impietas se illusam, dilatā
se crudelitas furit, fremit dolositas se deceptam, & in
se fraud reuersa, colliditur. Herodes stridet cadens ip-
se in laqueum quem tetedit, hinc iniuriam quam

K K 4 condiderat,